

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΑΜΗΝΟΣ ΔΡ. 8
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 15

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ. 30

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1876

Βραβεύθη υπό τῶν ἐν Παρίσι τοῖς Συλλόγοις πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλλ. σπουδῶν,
ἔτιωθεν ἀργυρῶ μεταλλίῳ ἐν τῇ ἐκδόσει τῆς Δ' Ὀλυμπιάδος
καὶ γαλικοῦ ἐν τῇ Παγκοσμίᾳ Ἐκδόσει τοῦ 1889.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΑΜΗΝΟΣ ΦΡ. 10
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ. 40

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

1890—Τόμος Β', ἀριθ. 43.

ΕΚΔΟΤΑΙ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

'Αθήναι, 28 Ὀκτωβρίου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: ('Εν τῷ φύλλῳ): ΚΡΑΒΑΡΑ (ὁδοιπορικαὶ σημειώσεις), ὑπὸ Ἀρ. Καρχαβίτσα. — ΑΝΩ ΚΑΤΩ, μυθιστόρημα Ἰουλίου Βέρν. (Μετάφρ. Ε.Ρ.Ρ.). — Ο ΟΝΟΣ, ὑπὸ Ρ. Δημητριάδου. — ΕΞ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΝ: ΙΗ ΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ. — Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΤΙΤΙΑΝΟΥ ποίημα ὑπὸ Γ. Δροσίνης. — ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: 'Ανάλεκτα, Χρονικά, Παντοῦα, Αἱ εἰκόνες, 'Εδῶ κ' ἐκεῖ, Τρεῖς γνῶμαι καθ' ἑβδομάδα, 'Εν παιγνίδιον κατὰ δεκαπενθήμερον. — ('Εν τῷ παραρτήματι): ΕΙΔΗΣΕΙΣ. — ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ. — ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ. — ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. — ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ. — ΠΑΙΓΝΙΑ ΚΑΙ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.

ΕΙΚΟΝΕΣ: ΔΥΟ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ «ΑΝΩ ΚΑΤΩ». — ΤΟ ΕΝ ΟΛΥΜΠΙΑ ΜΟΥΣΕΙΟΝ, (ἐκ φωτογραφίας τῶν Ἀδελφῶν Ῥωμαϊδῶν). — ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΙΣ ΜΗΛΟΥ ΤΥΔΙΓΜΕΝΟΥ ΕΝ ΜΑΝΤΗΛΩ, (παίγνιον). — ΤΡΙΑ ΚΑΛ-ΔΙΤΕΧΝΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τὴν παρελθούσαν δευτέραν ἤρχισεν τὰς παραδόσεις τοῦ ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ ὁ νέος καθηγητὴς τῆς Λατινικῆς Φιλολογίας κ. Σ.Κ. Σακελλαρόπουλος. Κατὰ τὸ ἐναρκτήριον αὐτοῦ μάθημα παρίσταντο ὁ πρύτανης, πολλοὶ τῶν συναδέλφων τοῦ καθηγητῶν, ἔτεροι λόγιοι καὶ πλῆθος ἀμετρον φοιτητῶν ἐκ πασῶν τῶν σχολῶν. Ἐχαίρεισθον δὲ ἡ ἐμφάνισις τοῦ νέου καθηγητοῦ δι' ἐνθουσιῶδων χειροκροτημάτων, ἅτινα ἐνθουσιωδέστερα ἐπανελήφθησαν μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἐναρκτηρίου λόγου. Ὡς θέμα τούτου ὁ κ. Σακελλαρόπουλος ἔλαβε τὴν γενικὴν ἐπισκόπῃσιν τῶν λατινικῶν γραμμάτων ἀπὸ τῆς γενέσεως μέχρι τῆς παρακμῆς αὐτῶν, εἰδικώτερον δ' ἐξήτασε καὶ ἐχαρκτήρισεν ἕνα ἕκαστον τῶν κορυφαίων τῆς Ῥώμης ποιητῶν. Διέκρινε δὲ τὸν λόγον γλαφυρότης ὕψους καὶ ἀρίστη ἐξαγγελία. Ὁ κ. Σ.Κ. Σακελλαρόπουλος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς «Ἑστίας» ὑπῆρξεν εἰς τῶν ἐγκαρδιωτάτων αὐτῆς φίλων καὶ συνεργατῶν. Ἀνερχόμενος νῦν ἐπὶ τὴν ἀκαδημαϊκὴν ἑδρὰν ἠθέλησε καὶ πάλιν νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν πρὸς τὴν «Ἑστίαν» στοργὴν τοῦ παραχωρῶν εἰς αὐτὴν πρὸς δημοσίευσιν τὸν ἐναρκτήριον λόγον του, καὶ ἡ «Ἑστία» εὐγνώμως ἀποδεχομένη τὴν χάριν ἄρχειται τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου, βεβαία οὖσα ὅτι παρέχει οὕτω διδακτικὸν καὶ τερπνὸν ἀνάγνωσμα εἰς τοὺς πολλούς. Διότι καὶ αὐτοὶ οἱ μὴ εἰδικῶς περὶ τὴν φιλολογίαν διατρίβοντες φιλαναγνώσται ἀκόπως καὶ μετ' ἐνδιαφέροντος θὰ διέλθωσι τὰς σελίδας ἐν αἷς ἐξελλίσσεται διὰ μεγάλων γραμμῶν καὶ ζωηροτάτων χρωμάτων ὡς ἐν πανοράματι ὁλόκληρος ἡ λατινικὴ φιλολογία.

— Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος ἤρχισαν αἱ παραστάσεις γαλλικοῦ μελοδραματικοῦ θιάσου ἐν τῷ Νέῳ Θεάτρῳ Ἀθηνῶν διὰ τῆς Mignon

— Οἱ δύο ἑλληνικοὶ θίασοι οἱ καλλίτερον συγχροτημένοι, ὁ τοῦ κ. Ταβουλάρη καὶ ὁ τοῦ κ. Ἀρνωτάκη, ἀπῆλθον ὁ μὲν πρῶτος εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ δ' ἕτερος εἰς Κωνσταντινούπολιν ὅπως δώσωσι σειράς παραστάσεων κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον.

ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

19 Ὀκτωβρίου. Ὁ διάδοχος Κωνσταντῖνος μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Σοφίας ἀνεχώρησαν κατευθυνόμενοι εἰς Βερολίνον.

23 Ὀκτωβρίου, Σήμερον ὠρκίσθη ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως τὸ νέον ὑπουργεῖον καὶ ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του. Ἀποτελεῖται δ' ἐκ τῶν ἑξῆς: Θεοδ. Δηλιγιάννη, πρωθυπουργοῦ, ὑπουργοῦ τῶν Ἑσωτερικῶν καὶ προσωρινῶς τῶν Στρατιωτικῶν, Ἀ. Δεληγεώργη, ὑπουργοῦ τῶν Ἑξωτερικῶν, Κ. Καραπάνου, ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, Α. Γεροχωστοπούλου, ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, Ἀλ. Ζαΐμη, ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης καὶ Κ. Κομουνδούρου, ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν, — Καθ' ἣν στιγμὴν ὠρκίζετο τὸ νέον ὑπουργεῖον εἰσῆρχετο εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς τὸ θωρηκτὸν Σπέτσαι ἐκ Γαλλίας ἀφικόμενον. Τὸ πελώριον σκάφος ἐγένετο δεκτὸν ὑπὸ τῶν πληρωμάτων τῶν λοιπῶν ἑλληνικῶν πλοίων δι' ἐνθουσιῶδων ἐπευφημιῶν εἰς ἃς συνηνώθησαν αἱ κραυγαὶ τοῦ λαοῦ ἀναμένοντος τὴν ἀφίξιν αὐτοῦ ἐντὸς λέμβων καὶ ἀπὸ τῆς προκυμαίας. — Τὸ νέον ὑπουργεῖον ἅμα ἀναλαβὼν τὴν ἐξουσίαν ἐκοινοποίησε τοὺς ἑξῆς διορισμούς: διευθυντῆς τῆς Ἀστυνομίας ἐγένετο ὁ κ. Ἀλεξάνδρου, λοχαγὸς τοῦ Πεζικοῦ, νομάρχης Ἀττικοβοιωτίας ὁ κ. Εὐ. Σακελλαρόπουλος πρῶτον βουλευτῆς, διευθυντῆς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων ὁ κ. Γ. Γεωργαντᾶς πρῶτον βουλευτῆς, γενικοὶ γραμματεῖς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν ὁ κ. Θ. Κορομάντσος, τῶν Οἰκονομικῶν ὁ κ. Κάββας, τῆς Δικαιοσύνης ὁ κ. Θανόπουλος.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

La littérature grecque par Emile Egger membre de l' Institut, professeur a la Faculté des Lettres, Paris, Picard. 1890 σ. II — 419. 8ον. [Οἱ δύο υἱοὶ τοῦ μακαρίτου Egger, τοῦ γνωστοῦ εὐλιβήρους φιλέλληνος καὶ σοφοῦ ἑλληνιστοῦ, φιλοστόργως καὶ εὐλαβῶς ἐκπληροῦντες τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ πατρὸς των, ἐξέδωκαν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον συλλογὴν διατρίβων κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ὑπ' αὐτοῦ συγχευμένων καὶ δημοσιευθεισῶν καὶ ὧν ὁ ἴδιος ζῶν εἶχεν ἀρχὴν νὰ παρασκευάζῃ τὴν συνέθεσιν. Αἱ φιλολογικαὶ αὗται διατρίβαι εἶνε μέρος μόνον τῶν πολυαριθμῶν πραγματειῶν, ὅσας ὁ σοφὸς καθηγητὴς κατὰ τὴν μακρὰν σταδιοδρομίαν τοῦ διδασκαλικοῦ καὶ ἐπιστημονικοῦ τοῦ βίου εἶχεν εἰς πολλὰ καὶ διάφορα περιοδικὰ συγγράμματα δημοσίευσεν καὶ ὧν πλήρη τὴν βιβλιογραφίαν δύναται νὰ ἔῃ προχείρως ὁ βουλόμενος ἐν τῷ Annuaire de l' Association des Etudes grecques τοῦ 1885. Ἐν τῇ ἐδῶ νῦν ἀγγελλομένῃ συλλογῇ κατελέγησαν κυρίως πραγματεῖαι ἀμέσως σχετιζόμεναι πρὸς τὴν ἱστορίαν τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐκ τούτου δὲ καὶ ἡ ἐπιγραφή τοῦ βιβλίου. Τῆς συλλογῆς πρατάσσεται ὥστερ εἰσαγωγή, πραγματεῖα περὶ Ἑλληνισμοῦ, ἐναρκτήρια

μαθήματα τοῦ 1871 — 1872, κατὰ σειρὰν δὲ ἔπειτα ἀκολουθοῦσι τὰ ἐξῆς μελετήματα. Διὰ πρῶτον αἰ. ἀρχαί ἦτοι: Ἡ ἐλληνικὴ γλῶσσα καὶ αἱ διάλεκτοι αὐτῆς τὰ Ὀμηρικὰ ἔπη — Ἐν ἐπεισοδίῳ τῆς Ὀδυσσεΐας τὸ ὅποιον δὲν φαίνεται νὰ ἐγνώρισεν ὁ Ἀριστοτέλης — Ἡ ἐπίδρασις τοῦ Αἰγυπτιακοῦ παπύρου. Τὸ β' αἰ. τρον ἦτοι: Ἰθικός χαρακτήρ τῶν δραματικῶν μύθων τῶν Ἑλλήνων — Τὸ σατυρικὸν δράμα — Ἡ παρουσία τῶν γυναικῶν εἰς τὰς κωμικὰς παραστάσεις — Αἱ Νεφέλαι τοῦ Ἀριστοφάνους: Αἱ Νεφέλαι καὶ ἡ δίκη τοῦ Σωκράτους — Ἡ δευτέρη ἐκδοσις τῶν Νεφελῶν. Ἡ ἴσ τ ο ρ ῖ α ἦτοι: τὰ ἐπίσημα ἔγγραφα, τὰ ὅποια ἐχρησίμευσαν εἰς τοὺς Ἑλλήνας ἱστορικούς. — Ἡ ἐπιστήμη αἱ ἡ τέχνη παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν ἱστορικούς. — Ἡ ἱστορικὴ κριτικὴ παρὰ τοῖς Ἑλλήσιν. Ἡ τέχνη τοῦ μεταφράζειν ἐφηρμοσμένη εἰς τοὺς Ἑλλήνας ἱστορικούς: Ἡρόδοτος. — Ἡρόδοτος, Θουκυδίδης καὶ Ξενοφών. — Οἱ ἐπίσημον χαρακτῆρα ἔχοντες ἱστορικοί καὶ οἱ πανηγυρισταὶ τῶν ἡγεμόνων. Ἡ π ο λ ι τ ι κ ῆ καὶ ἡ φ ι λ ο σ ο φ ῖ α: Ἡ γραμματεία ἐν Ἀθῆναις διαρκουῶντος τοῦ πολέμου — Πολιτικὴ φιλοσοφία τοῦ Θουκυδίδου. — Ὁ Σωκρατικὸς διάλογος. — Ἡ Κύρου παιδεία τοῦ Ξενοφώντος. — Ἡ ἀπολογία τοῦ πολιτικοῦ φόνου. Οἱ Ρ ῆ τ ο ρ ε ς: Ἡ Ῥητορεία ἐν Ἀθῆναις. — Ἡ γλῶσσα καὶ τὰ ἀποσπάσματα τῶν Ἀττικῶν ῥητόρων. — Τὸ κείμενον τῶν πολιτικῶν λόγων τοῦ Δημοσθένους. — Αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τῆς Ἀθηναϊκῆς ῥητορείας: Δημοσθένης, Αἰσχίνης, Ὑπερείδης. — Ὁ ἐρωτικὸς λόγος. Κ ρ ι τ ι κ ο ῖ καὶ Γ ρ α μ μ α τ ι κ ο ῖ: Τὸ περὶ Ὑψους Λόγου βιβλίον — Χειρόγραφα αὐτοῦ. — Συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου — Παράρτημα. Οἱ τεχνικοί ὅροι τῶν ῥητοροδιδασκάλων καὶ τῶν γραμματικῶν. Ἐκ τῆς σημειώσεως ταύτης γίνεται φανερόν, ὅτι πλείστα καὶ σπουδαιότατα μέρη καὶ ζητήματα τῆς ἱστορίας τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων ἱστοροῦνται καὶ διαλευκαίνονται ὑπὸ τῶν ἐντυχῶν ἀναδημοσιευομένων κατὰ τάξιν καὶ σύστημα φιλολογικῶν πραγματικῶν τοῦ σοφοῦ ἐκείνου καὶ συμπαθοῦς καθηγητοῦ, ὅστις τόσον ἡγάπησε τὴν Ἑλλάδα καὶ τόσον ὑπ' αὐτῆς ἡγάπησεν. Δυσκόλως δὲ δύναται τις νὰ εὕρῃ βιβλίον, τὸ ὅποιον νὰ εἶναι καὶ τόσον τερπνὸν συγχρόνως καὶ τόσον διδακτικόν, ὅσον τοῦτο, περὶ οὗ ὁμιλοῦμεν. Ὅσοι δύνανται νὰ καταλαμβάνωσι τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν καὶ εἶναι ἱκανοὶ εἰς ἀπόλαυσιν τοιούτων βιβλίων πρέπει ἐξ ἅπαντος νὰ τὸ ἀναγνώσωσι: πολλὰ ἀγνοοῦμενα θὰ μάθωσι καὶ πολλὰ, ἴσως λησμονηθέντα, εὐχαρίστως πάλιν θὰ ἀναπολήσωσιν.

Σ. Κ. Σ.]

Δ. Γ. Ρ. Καμπούρογλου, **Ἱστορία τῶν Ἀθηναίων, Τουρκοκρατία.** Περίοδος Α' 1458-1687. Τόμος δεύτερος, τεύχος Γ' σ. 89 — 126.

Μνημεῖα τῆς Ἱστορίας τῶν Ἀθηναίων, περιοδικῶς ἐκδιδόμενα ὑπὸ Δ. Γ. Ρ. Καμπούρογλου. Τόμος δεύτερος, τεύχος Γ' σ. 89 — 152.

— Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκδιδόμενον σπουδαιότατον περιοδικὸν σύγγραμμα *The Independent* δημοσιεύει ἐκτενὴ κρίσιν περὶ τοῦ ὑπὸ τῶν κ. κ. Μπάρτ καὶ Χίρστ ἐκδιδόμενου «Ἐγκυκλοπαιδικοῦ Λεξικοῦ», ἐξ ἧς ἀποσπῶμεν τὰ ἐπόμενα. Ἡ φιλολογία τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος κατέλαβεν ὑπέρχον θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ τῶν γραμμάτων οὐχὶ ἑνεκα τῆς συμπαθείας, ἣν διεγείρει πᾶν τὸ ἐλληνικόν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐκ τῆς πραγματικῆς ἀξίας αὐτῆς. Κατάδηλος ὡς πρὸ πάντων εἶνε ἡ σπουδαιότης τῆς ἐλληνικῆς φιλολογίας ἐν ταῖς ἐρευναις εἰς διαφόρους κλάδους τῆς ἐπιστήμης, ἐν αἷς οἱ Ἕλληνες ἀναδείκνυνται ἐφάμιλλοι τῶν ἐν τῇ Δύσει σοφῶν διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐπιστημονικῆς μεθόδου. Ἀμφιβάλλομεν δὲ ἂν ἄλλη τις χώρα παρουσιάσει ἀναλόγως τηλικαυτὰς προόδους. Ἀν μάλιστα λάθωμεν πρὸ ὀφθαλμῶν ὅτι τὰ πλείστα τῶν ἐν Ἑλλάδι δημοσιευομένων βιβλίων ἐκδίδονται δαπάναις τῶν συγγραφέων, φαίνεται καταπληκτικὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ἐκδιδομένων ὁγκωδῶν καὶ πολυδαπάνων ἔργων. Τοιοῦτο ἔργον, μεγάλῃ μὲν ἔχον τὴν ἐπιβολήν, ἀλλὰ καὶ ἐπιτυχέστατον συνάμα εἶνε τὸ Ἐγκυκλιόπαιδον. Πολίτου, ἀνδρὸς γνωστοτάτου διὰ τὰς μυθολογικὰς καὶ λαογραφικὰς μελέτας του, τῇ συμπράξει πολλῶν Ἑλλήνων ἐπιστημόνων.... Τὸ σύγγραμμα τοῦτο πόρρω ἀπέχει τοῦ νὰ εἶνε ἐράνσιμον ἐκ γερμανικῶν, ἀγγλικῶν ἢ γαλλικῶν ὁμοίων λεξικῶν· τοῦναντίον δὲ πλὴν τῶν συνήθων ἄρθρων περιέχει καὶ παμπληθῆ ἐλείποντα ἐξ ἐκείνων (ἐπεται ἀπαριθμῆσις τῶν κλάδων, ἐν οἷς τὸ ἐλληνικὸν λεξικὸν συμπληροῦν τὰ ἄλλα).

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω σαφῶς προκύπτει ὅτι οἱ συνεργαζόμενοι εἰς τὸ ἐξάρετον τοῦτο ἔργον Ἕλληνες ἐπιστήμονες ἄριστα ἐπίσταντο, ὅτι ὥφειλον νὰ πραγματευθῶσι κατ' ἑκτασιν καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰδίων ἐρευνῶν περὶ τῶν θεμάτων ἐκείνων, περὶ ὧν ἀτελὸς θὰ ἔγραφον οἱ ἐν τῇ Δύσει ἐπιστήμονες στερούμενοι βοηθημάτων ἀπαραιτήτων προστίτων δ' εἰς μόνους τοὺς ἐν τῇ Ἀνατολῇ λογίους. Οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες διαπρέπουσιν ἐν ταῖς τοιαύταις μελέταις, λυπηρὸν δ' εἶνε ὅτι τὰ πορίσματα αὐτῶν δὲν ἐγένοντο ἐπαρκῶς γνωστά, οὐδ' ἔτυχον ἐν τῇ προσηκούσῃ ἐκτιμῇ παρὰ τοῖς ἐιδικῶς εἰς παραπλησίαις μελέταις ἀσχολουμένοις σοφοῖς τῆς Δυσεως. Τοιαῦτα μεταξὺ ἄλλων εἶνε καὶ τὰ ἔργα τοῦ ἐν Ἀθῆναις καθηγητοῦ κ. Σ. Π. Λάμπρου, τοῦ ἐξερευνησαντος τὰ χειρόγραφα τῶν ἐν Ἀγίῳ Ὀρει βιβλιοθηκῶν καὶ τὰ δημοσιεύματα τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐλληνικοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου. Τὴν προσοχὴν ὁμως τῶν ἐν τῇ Δύσει ἐπιστημόνων σπανίως ἐπισύρουν οἱ φιλογητικοὶ θησαυροὶ τῆς Ἀνατολῆς καίτοι ἀρκετοὺς ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ αὐτῇ, ὡς καταδεικνύει καὶ τὸ προκείμενον Ἐγκυκλοπαιδικὸν λεξικόν, οὗ οὐδ' αἰσιωτάτους οἰωνοὺς ἤρχισεν ἀπὸ τινος ἡ δημοσίευσίς.

Δημοσθένους ὑπὲρ Κτησιφῶντος περὶ τοῦ στεφάνου ἐκδοθεὶς μετὰ κριτικῶν καὶ ἐξηγητικῶν σημειώσεων ὑπὸ Γ α θ ρ ῖ η λ Σ ο φ ο κ λ έ ο υ ς. Ἐκδοσις τρίτη ἐπιδιορθωμένη κατὰ τὰς νεωτάτας εὐρωπαϊκὰς ἐκδόσεις. Ἐν Ἀθῆναις, τύποις Παρασκευᾶ Δεωνῆ. 1890, σ. κδ' — 207 8ον ὄρ. 3,50. Τρίτη ἐκδοσις βιβλίου παρ' ἡμῖν δὲν εἶνε πρᾶγμα σὺνηθες, δυνάμεθα δὲ βεβαίως νὰ εἴπωμεν ὅτι εἶνε τοῦτο σχεδὸν ἀσφαλὲς τεκμήριον εὐδοκίμησεως τοῦ βιβλίου. Ἄλλως δὲ ὁ ἐκδότης τοῦ περὶ τοῦ στεφάνου λόγου ἐφρόντιζε κατὰ τὸ δυνατόν νὰ καθιστᾷ ἐκάστοτε τελειότεραν τὴν ἐκδόσιν του ὅχι μόνον κατὰ τὰς νεωτάτας ἐρεῦνας διορθῶνων, τὸ κείμενον, ἀλλὰ καὶ τὰς σημειώσεις ἐπανορθῶνων ὅπου ἦτο χρεῖα ἢ πλουτίζων καὶ τοὺς πίνακας συμπληρῶνων καὶ καθ' ὅλου οὐδενὸς ἀμείνων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ. Δύνανται λοιπὸν ἡ ἐκδοσις αὕτη, ὡς νομίζομεν, νὰ ἀποβῇ πολὺ χρήσιμος εἰς τε τοὺς διδασκομένους τὸν λόγον τοῦτον τοῦ Δημοσθένους καὶ εἰς πάντα φίλον τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων. Σ.]

ΑΔΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

κ. Λ. Ε. Φιλιππούπολιν. Ἐληφθσαν αἱ ἐπιστολαί σας, προτεγῶς σᾶς ἀπαντῶμεν ταχυδρομικῶς. Τὰ σημειωθέντα ἀπεστάλησαν, μετὰ τούτων δὲ καὶ τόμος Α' ἐξ. Ἐστία. Τὰ περιέχοντα ἀποδείξεις καὶ λογαριασμοὺς γράμματα στέλλονται ὑπὸ τῆς διεκπεραιώσεως ἐπὶ συστάσει.

κ. Ι. Σ. Πάτρας. Τὸ μὲν γαλλικὸν πρωτότυπον, τιμώμενον φρ. 1,25 δυνάσκει νὰ προμηθευθῇ παρὰ τῶν ἐναυθῶν βιβλιοπωλῶν Βίλπερ ἢ Μπέκ. Τὴν δ' ἐλληνικὴν μετάφρασιν εἰς οὐδὲν βιβλιοπωλεῖον ἡδυνήθημεν νὰ εὐρωμεν.

κ. Γ. Ι. Ρ. Βραβλῶν. Ἡ λέξις κ τ ῖ τ ω ρ εἶναι ἀδόκιμος, διότι χρῆσιν αὐτῆς ποιεῖται μόνος ὁ Βυζαντινὸς Τζέτζης, ἐν ταῖς «Χιλιάσιν», ἥτοι ἐν τῷ εἰς δ η μ ῶ δ η γλῶσσῃ καὶ εἰς στίχους πολιτικῶν γεγραμμένων μακρῶν ποιημάτων αὐτοῦ. Κεῖται δ' ἐν αὐτῷ δις μόνον ἀντὶ τοῦ ποιητικοῦ κ τ ῖ σ τ ω ρ, ὅπερ αὐτόσημον ὦν τῷ κ τ ῖ σ τ η ς, σημαίνει καὶ τὸν ἰδρυτήν. Ὅθεν ἡ χρῆσις τοῦ κ τ ῖ τ ω ρ ἀντὶ τοῦ ἰδρυτῆς δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς γλωσσικὸν σφάλμα. Οὐδεμίαν ὁμως ὑπερήγορευεν ἀνάγκη τὴν ἀντικατάστασιν τῆς εὐχρήστου καὶ συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνας τῆς γλώσσης ἐσχηματισμένης λέξεως ἰδ ρ υ τ ῆ ς διὰ τῆς σπανίας καὶ ἀδοκίμου κ τ ῖ τ ω ρ.

κ. Ν. Δ. Α. Θεσσαλονίκην. Ἐχει βέβαια λαογραφικὴν ἀξίαν τὸ ποίημα καὶ ἐναχόφ εὐτυχεῖς στίχους. Ἀλλ' ἐν τῷ συνόλῳ χωλαίνει· ἴδιος δὲ ἡ πολλὴ ἐπιτήδευσις τῶν μέτρων καὶ στρωφῶν ἄνευ ἐπαρκούς δεξιότητος βιάπτεται ἀντὶ νὰ ὠφελῇ.

κ. Σπ. Δε. Ἐνταῦθα. Ἀκατάλληλον διὰ τὴν Ἐστίαν. Ἐν τῷ συνόλῳ ἔχει χάριν τινά· ἴσως εἴθε εὐτυχέστερος εἰς τὴν εὐρεσιν τοῦ θεματος.

κ. Π. Τρ. Τραπεζοῦντα. Τὸ βιβλίον, ὅπερ ζητεῖτε εἶναι ἐξηγημένον· τὸ ροῦβελὸν μένει εἰς τὴν διάθεσίν σας. Οὔτε καιρὸν οὔτε διάθεσιν ἔχομεν νὰ συζητήσωμεν ἐπὶ πλεόν. Ἐχετε τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἑλλάδος» καὶ ἡμπορεῖται νὰ ἀποταβῇτε πρὸς αὐτήν· στείλετε καὶ στίχους σας, οἱ ὅποιοι προθυμότερα θὰ δημοσιευθοῦν.

κ. Σπ. Δρ. Ἐνταῦθα. Θὰ τὸ ἀναγνώσωμεν ἅμα εὐκαιρήσωμεν καὶ θὰ σᾶς ἀπαντήσωμεν προσεχῶς.